Книга пророка Ісаї 2

Вічний мир 1-5; горді будуть понижені 6-22

1 Слово, що його узрів Ісая, син Амоса, про Юдею і про Єрусалим.

2 На останку днів станеться, що гора дому Господнього буде поставлена на вершині гір і підійметься понад пагорби. Усі народи поспішать до неї.

3 І сила народів піде туди, і скажуть: "Ходіте, вийдемо на гору Господню, в дім Бога Якова, і він покаже нам свої дороги, і будемо ходити його стежками, бо з Сіону закон вийде, і слово Господнє з Єрусалиму."

4 І він судитиме народи, буде розсуджувати людей многих; вони перекують свої мечі на рала, а списи свої на серпи. Народ на народ не буде меча підіймати, і не вчитимуться більше воювати.

5 Доме Якова, прийдіть, і будемо ходити в світлі Господнім!

6 Так! Ти відкинув люд свій, дім Якова, бо в них повно чарівників і знахурів, як у філістимлян, і вони з синами чужоземців у побратимстві.

7 Край його повен срібла і золота, і нема ліку його скарбам. Край його наповнився кіньми і нема ліку його колісницям.

8 Край його повен ідолів. Вони падають низько перед ділом своїх рук, перед тим, що пальці їхні виробили.

9 І похилився чоловік, понизилась людина. Ти не простиш їм цього.

10 Сховайся у скелі, зарийся в землю зо страху перед Господом і перед сяйвом його величі.

11 Поникнуть горді очі людей, принижена буде пиха людська, один Господь звисочиться того часу.

12 Бо це буде день Господа сил на все горде й набундючене, на все, що несеться вгору, - щоб оте принизити;

13 на всі кедри ливанські, на всі дуби башанські;

14 на всі високі гори й на всі пагорби, що вгору пнуться;

15 на кожну високу башту і на кожний мур кріпкий;

16 на всі кораблі таршішські й на всі прикраси принадні.

17 І повалиться людська гордість, і понизиться пиха смертних. Один Господь звисочиться того часу.

18 Боввани щезнуть дощенту.

19 Сховайтесь по печерах, у скелях та по норах у землі зо страху перед Господом і перед сяйвом його величі, коли він устане, щоб стрясти землю.

20 Того дня чоловік повикидає кротам та кажанам своїх срібних бовванів і свої золоті кумири, які наробив собі, щоб їм поклонятись,
21 аби лише самому сховатись У щілинах по скелях та скельних розколинах зо страху перед Господом і перед сяйвом його величі, коли він устане, щоб стрясти землю.
22 Годі вам надію покладати на чоловіка, в якого тільки й духу, що у ніздрах; бо й що він вартий?